

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Omnia vitia in se ipsa retorqueri, & de superbia auaritiaq[ue] lepidum
exemplum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Prou. 23. 29.

alterum vrget, toridem ipse vrgetur; raroq; torquet alium mero, qui non & ipse torquetur. Quia ergo par numerus poculorum per vtrumque transit, par etiam plerumque inuadit vtrumque numerus morborum. *Cui va? cuius patri va? cui rixa? cui feneat? cui sine causa vulnera? cui suffusio oculorum? Nonne his, qui conuuantur in vino, & student calicibus eposandis?*

VI.

Accersitum hoc malum stultis stultitiam suam ostendit. Cur enim alterius procurant ebrietatem, si nolunt ipsi inebriari? Cur alteri podagram, ehiragram, lippitudinem & assiduas rubentium oculorum lachrymas conciliant; nisi vt, dum ipsi vicissim propinando, velut datatim ludunt, tantundem sibi materiae affundant, pro lippitudine, & oculorum suffusione acquirenda? Quod etiam in alijs rebus solet contingere. Nam & qui ad duella se prouocant, quid aliud expectant, nisi vt vulnerent, & vulnerentur? Superbus quoque, dum alios despicit, despicitur. Et quisquis odio se ardere ostendit, fit alijs odiosus. Quin & auaritia simili talione punita, stultitiam suam prodit. Fertur Antuerpiae quidam nimius pecuniarum amator, &, nisi me memoria fallit, opulentus mercator, haud ignobilem ad sese accersuisse pictorem, a quo volebat effigiem suam, ad viuum depingi. In laboris pretium duodecim pepigit Philippæos, sed ea conditione, vt bellè pingeret atque accuratè. Sin autem secus, nihil ei se daturum edixit. Data acceptaque est eonditio. Statuto die, sedit mercator, stetit ad tabulam pictoris, omnemque operam & artem adhibuit, vt hominis lineamenta ad amussim exprimeret, nec vnum vel in barba, vel in capitis coma pilum imprudens præteriret. Capite satis delineato, cetera corporis domi absoluit. Interea, vt vitia plerumque vitijs repugnant, in pectore mercatoris magnum inter superbiam & auaritiam extitit certamen. Animi tumor gaudebat, quòd se ipsum mercator identidem in effigie sua posset intueri, & egregium illum, diuitemque Eucratem admirari, si imago coloribus suis absoluta afferretur. Auarities mirè dolebat, quòd duodecim Philippæi, sine omni necessitate, essent profundendi, cum præsertim mercator, vtique longè accuratiùs, & natura non errante, simulachrum suum in speculo expressum, quoties vellet, posset contemplari. Victa est ab auaritia superbia. Poenituit eum pepigisse; & tantò magis, quia, postquam

postquam pictor attulit imaginem, quamvis omnibus numeris absolutam, ipsi tamen etiam superbiæ ea non videbatur satis accurata. Siquidem re ipsa mercator longè se censuit esse, quàm in ea effigie, pulchriorem. Quoniam igitur maluit argentum suum, quàm signum suum domi seruare, irato similis pactum rescidit, prætexens picturam non esse ex conditione pictam, neque ad suam voluntatem, atque adedò à suo vultu diuersam, vt Oedipo opus sit, qui diuinet, cuius ea sit imago. Pictor, qui non minùs ingenium habebat in promptu, quàm penicillum, quasi nihil ea re offensus, placatissima voce respondit, haud se idcirco affligi, facilè se id opus alibi maiore pretio venditurum. Mercator, postquam dixit, de imagine vt faceret, quidquid vellet, iussit pictorem cum tabula sua bonis auibus domum redire. Reuersus domum pictor illico penicillum arripuit, vt imaginem emendaret, mercatoriq̄ue redderet similiorem. Versicolore ergo mitram capiti eius imposuit, Cappadocemq̄ue fecit, quali ferè ornatu stulti solent incedere, in aulis Principum. E mitra surgebant geminæ longæq̄ue aures, quales Midæ appinguntur, aut quales solent esse asinorum. Neque carebant appendicibus summæ aures, quia erant cacuminatæ, vt tintinnabulis sonoræ viderentur. His insignibus condecoratam imaginem in pinacotheca vanalem exposuit. Quicumque igitur tabernæ propiores transferunt, subsistebant, & cuiusnam stulti ea esset effigies, scire cupiebant. Neque diu ambigui fuerunt. Ita enim facies imaginis respondebat exactè vultui mercatoris, vt ouum ouo similius non esset. Mouit ea res spectatoribus risum, manauit in vniuersam ciuitatem fama; peruenit rumor etiam ad ipsum mercatorem, nimirum cum exiguo illius honore ridiculam eius imaginem prostitui, cachinnis aspergi, vno verbo, illum tamquam stultū representari. Surgit mercator & accurrit ad tabernam, ac ne diutiùs in argumentū ridiculi proster, imaginem pariter atque ignominiam suam iam quatuordecim Philippæis lubens volensq̄; redimit. Ita quam superbiam auaritiãq̄; in imagine exerecit, in imagine luit; pictorq̄; læsus iniuriam ex æquo pensauit.

Diuinæ quoque prouidentia iste stilus est, vt per inexpectatos casus fraus in fraudantem retorqueatur. Duo feruntur vicini fuisse, quibus vnum erat granarium, in quo connectas fruges re-

SS 2

condereat,

VII.